

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 12 kwietnia 2017 r.

Poz. 1705

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.92.2017 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 10 kwietnia 2017 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.), stwierdzam nieważność § 2 ust. 3 oraz § 3 ust. 3 uchwały Nr **XX/179/2017 Rady Gminy Świątki z dnia 22 marca 2017 r.**, w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Żłobku Publicznym w Świątkach, maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie oraz warunków zwolnienia z tych opłat.

Uzasadnienie

Rada Gminy Świątki, powołując się na art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz.U. z 2016 r. poz. 157) oraz przepisy ustawy o samorządzie gminnym, podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie.

Przedmiotem uchwały jest ustalenie opłaty za pobyt dziecka w żłobku publicznym, maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie, dodatkowej opłaty za wydłużony wymiar opieki, przekraczający 10 godzin dziennie oraz warunki zwolnienia z opłat.

Na wstępie podkreślić należy, że organ stanowiący gminy, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, co przejawia się tym, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, zgodnie z ich literalnym brzmieniem. Jednocześnie zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Postulaty te znajdują odzwierciedlenie min. w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K 25/99, OTK 2000/5/141).

Organu nadzoru dokonując analizy ww. uchwały, stwierdził, iż w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, bowiem wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 58 ust. 1 ww. ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

Powołany przepis – art. 58 ust. 1 ustawy stanowi, że wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3, za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez gminę albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez gminę oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie ustala rada gminy w drodze uchwały.

Z treści tego przepisu wynika w sposób wyraźny, że ustawodawca pozostawił w gestii organu stanowiącego gminy jedynie kwestię ustalenia wysokości ww. opłat, natomiast z upoważnienia ustawowego nie wynika uprawnienie rady gminy do regulowania kwestii związanych ze sposobem pobierania oraz rozliczania wniesionych opłat. Postanowienia takie stanowią materię umowną i nie mogą, przybierać norm prawa miejscowego.

Tymczasem w § 2 ust.3 oraz § 3 ust. 3 uchwały, Rada Gminy postanowiła, iż w przypadku nieobecności dziecka w żłobku, odpowiednio, wysokość opłaty za pobyt nie ulega zmianie, bez względu na liczbę dni nieobecności oraz iż nie pobiera się opłaty za wyżywienie za każdy dzień nieobecności dziecka.

Ponadto należy wskazać, iż materia, będąca przedmiotem rozstrzygnięcia nadzorczego, stosownie do art. 11 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, winna mieć odzwierciedlenie w statucie żłobka. Zgodnie bowiem z ww. przepisem, podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności **zasady** ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.

Stanowisko organu nadzoru znajduje oparcie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 23.08.2013 sygn. akt: I OSK 943/13 oraz sygn. akt: I OSK 896/13

W związku z tym, iż Rada Gminy Świątki, wprowadzając postanowienia, o których mowa w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, przekroczyła dyspozycję ww. art. 58 ust. 1 ustawy, postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki